

Hívatlan látogató a palotában

IGAZ TÖRTÉNETEK A HANYAGSÁGRÓL

Mint tudjuk, a személyvédelmet lehet magas szakmai szinten is művelni és rosszul szervezve, figyelmetlenül, szakszerűtlen módon is. Pedig akinek az emberi élet védelme a feladata, az nem hibázhat. A híres politikai merényleteket bemutató cikksorozatunkban a merényletek leírása, az áldozatok és a merénylezők sorsa nem könnyű olvasmányok. Drámai történetek ezek.

Az itt következő esetet azonban a gyengébb idegzetűek is elolvashatják, mert nincs benne merénylet, nem dörog a hatlövetű és nem folyik a vér. Viszont szó lesz egy elképesztően kételkedő, hanyag objektumőrsegről, amelynek éppen a világ egyik legjobban őrizendő személyének a védelme lett volna a feladata.

A londoni kiadású Daily Expressz 1982. július 28-án hihetetlen történetet repített világgá, amire azonnal rácsapott a világ-sajtó. A hír így szólt: Nagy Britannia uralkodóját, II. Erzsébet királynőt 1982. július 9-én reggel 7 óra 15 perckor egy furcsán viselkedő fiatalember ébresztette fel a hálószobájában. Az illető egyáltalán nem viselkedett agresszív módon, csak beszélgetni akart a királynővel, akit egyébként igen nagyon tisztel. Főképp annál a témánál ragadt le a fickó, hogy mindkettőjüknek négy gyereke van és milyen sok macerával jár négy gyereket felnevelni. A királynő hálóingben lévén kény-

telen volt higgadtan fogadni a váratlan látogatót, aki mezítláb, farmernadrágban és kétes tisztaságú pólóban pompázott, továbbá egy törött hamutartót szorongatott, amitől megsérült a hüvelykujja, ezért néhány vércseppel pettyezte a felséges ágyneműt. Ugyanis az ágy szélén ült.

Körülbelül tíz perc telt el így, amikor egy szobalány nyitott be és meglátva az el nem hihető jelenetet, rákiáltott a betolakodóra: „A fészkes fenébe! Mit keres itt ez az ember?” Majd némi dulakodás után átuszkolta a szomszédos tágas falalóba és égő cigarettát dugott a közben állandóan dumáló behatoló szájába. Ekkor érkezett meg a kutyasétáltató inas, aki végképp elvágtá a hálószoba felé vezető utat. Még mindig nem az őrség, hanem az inas! Aztán jöttek ők is.

Nagyjából ennyi volt az első híradás és a sajtó mindent tudni akart. Sok mindenre fény derült.

A felsőszintű személyvédelemmel foglalkozó szakemberek viszont kapásból ka-

csának minősítették az esetet, mert ilyen nincs!

A nyitottabb elméjük azonban kérdéseket tettek fel. Ki ez az ember? Hogyan jutott át a kerítésen, a parkon és hogyan jutott be az épületbe? Miért nem találkozott a folyosón senkivel? Örrel meg pláne. Egyáltalán mit csinált ebben az időszakban az őrség?

Michael Fagan
„udvariassági látogatása”
II. Erzsébetnél

Hogyan találta meg az uralkodónő hálószobáját? Miért nem volt az ajtó bezárva? Miért nincs őrség a hálószoba előtt? Miért nincs riasztógomb a királynő ágya mellett? Stb, stb.

A nagyközönség azonban jót nevetett az egészen, hiszen ami történt, az inkább a kabarészínpadokra kívánczított. Közben újabb és még újabb információk láttak napvilágot. Kiderült, hogy a besurranó, aki világra szólóan blamáta a teljes palotaiséget, a Michael Fagan névre hallgat és munkanélküli tapétázó.

Bíróság elé állították, ahol esküt kellett tennie, amelyet hangosan fel kellett olvasnia. Meg is tette, a lap tetején kezdve; „értetődően mondja be a nevé!” – harsogta.

A közönség dőlt a nevetéstől. A bíróság is. Percekig nem lehetett folytatni a tárgyalást. Fagan mindent elmondott. Átmászott a kerítésen (7 m magas, kovácsoltvas kerítés), felkapaszkodott két emelet magasságba egy esőcsatornán és a sötétben benézett egy szobalány ablakán, aki halálra rémülve jelentette az esetet. Nem hittek neki.

Megszóllalt egy riasztó is, de ezt sem vették komolyan. Ott kószált a folyosókon a rosszul beállított kamerák előtt, benyitott egy tágas irodába, ahol talált egy fél üveg bort, és várta, hogy letartóztassák, mert be akarta bizonyítani, hogy szeretett uralkodóját nem őrzik rendesen. Sikeredett. A többit tudjuk. A bírósági tárgyaláson nyilatkozatban kért bocsánatot II. Erzsébetől. Sajnos itt nincs helyünk Fagan valamenyi habókos megnyilvánulásának ismertetésére, mert voltak ilyenek.

Nem ítélték el, elmeógyógyintézetbe küldték.

Már ez az egy behatolási eset is világszenzációval bírt, de sajnos a Buckingham palota őrői ennél többször buktak meg a „palotaőrzés” című tantárgyból.

Fagan is kétszer járt a palotában és már előtte is, utána is többen bejutottak oda, ahová nem lett volna szabad bejutniuk. Több ilyen esetről tudunk. A legutolsó kótyagos behatoló egy siklóernyővel jutott fel a tetőre és pucérra vetkőzve a „Sárga tengeralattjáró” című Beatles nótát énekelve várta a rendőröket. Ekkor 1994-et írtunk. Ez esetben is mellőznénk a mélyebb szakmai elemzéseket.

Tóth I. Gábor